

1. ΜΙΑ ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΚΑΙ ΕΝΑ ΚΕΡΙ ΓΙΑ ΟΣΟΥΣ ΧΑΘΗΚΑΝ

Μέσο: ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Ημ. Έκδοσης: . . . 13/10/2023 Ημ. Αποδελτίωσης: . . . 13/10/2023

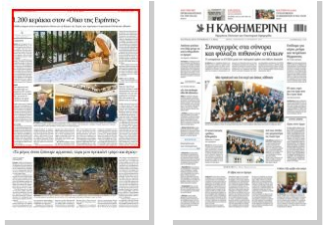
Σελίδα: 1

Μια προσευχή και ένα κερί για όσους χάθηκαν

Η πouxία έσπαγε μόνο από λυγμούς όσων συγκεντρώθηκαν χθες στην επιμνημόσυνη δέηση για τους Ισραηλινούς πολίτες και στρατιώτες που έχασαν τη ζωή τους από τις επιθέσεις της Χαμάς. Στη συναγωγή Μπεθ Σαλώμ (Οίκος της Ειρήνης) βρέθηκε πλήθος κόσμου αλλά και μέλη της κυβέρνησης. **Σελ. 3**

1.200 κεράκια στον «Οίκο της Ειρήνης»

Πλήθος κόσμου στην επιμνημόσυνη δέηση για τα θύματα της Χαμάς που οργάνωσε η Ισραηλιτική Κοινότητα Αθηνών

Της **ΗΛΙΑΝΑΣ ΜΑΓΓΡΑ**

Μπροστά από τα κάγκελα της συναγωγής Μπεθ Σαλώμ, οι πάγκοι ήταν γεμάτοι με λευκά ρεσό – «1.200», λέει στην «Κ» η Ρόζα Ρούσου, ένα από τα μέλη της Ισραηλιτικής Κοινότητας Αθηνών που άνοιξε τα φιλιά των κεριών, «όσοι οι νεκροί που γνωρίζουμε μέχρι στιγμής στο Ισραήλ».

Στις 6 χόες το απόγευμα η συναγωγή, το όνομα της οποίας στα εβραϊκά σημαίνει «Οίκος της Ειρήνης», ήταν ήδη κατάμεστη από κόσμο που ανταποκρίθηκε στην πρόσκληση της κοινότητας και του **Κεντρικού Ισραηλιτικού Συμβουλίου** της Ελλάδας, για την επιμνημόσυνη δέηση για τους δολοφονημένους Ισραηλινούς πολίτες και στρατιώτες. «Όλοι οι Εβραίοι της διασποράς έχουμε δεσμούς με το κράτος του Ισραήλ – συγγενείς, φίλους, παλιούς συμφοιτητές, ξαδέλφια,

έμεινε εκεί για αρκετά λεπτά, μη μπορώντας να σταματήσει να κλαίει. Δεν ήταν ο μόνος που δυσκολευόταν να συγκρατήσει τα δάκρυά του. Και όσοι είχαν κρατήσει την ψυχραιμία τους κατά τη διάρκεια της δέησης, λύγισαν όσο έπαιζε ένα βίντεο με πλάνα των θυμάτων στο Ισραήλ και εκείνων που ακόμη αγνοούνται, και όταν όλοι μαζί τραγούδησαν το «Τραγούδι της Ειρήνης». Κάποιον πιάστηκαν αγκαλιά, άλλων τα χέρια ακουμπούσαν αυτά των διπλανών τους, και τότε μπορούσες να καταλάβεις πως αυτοί οι άνθρωποι είναι σε πόλεμο. Ξαν χοροδία, ένωσαν τις φωνές τους και τραγούδησαν μαζί τον εθνικό ύμνο του Ισραήλ. Μετά, της Ελλάδας.

«Δεν υπάρχουν λόγια να εξηγήσω πώς νιώθουμε, φεύγοντας, τρέχοντας από τη χώρα μας γιατί δεν νιώθουμε ασφαλείς εκεί, αν και αυτή τη στιγμή δεν νιώθουμε πουθενά ασφαλείς ως Εβραίοι», δήλωσε στην «Κ» η 30χρονη Ντανιέλα.

Ηρθαν από το Ισραήλ

Πολλοί παρευρισκόμενοι μόλις ήρθαν από το Ισραήλ στην

«Έχω συγγενείς που είναι κάθε μέρα στα καταφύγια, δεν υπήρχε περίπτωση να μην είμαι εδώ», λέει στην «Κ» με δάκρυα στα μάτια η Αννίτα Τσοπανέλη.

αδέλφια», λέει στην «Κ» ο **Βίκτωρ Ελιέζερ**, γενικός γραμματέας του συμβουλίου. «Αν ο φασισμός και ο ναζισμός έθεσαν σε αμφισβήτηση το δικαίωμα του Εβραίου να υπάρχει ως ισότιμο άτομο μέσα σε μια κοινωνία, σήμερα έρχονται οι τρομοκράτες της Χαμάς να απονομιμοποιήσουν το δικαίωμα των Εβραίων να έχουν δικό τους ισότιμο κράτος στην κοινωνία των εθνών», σημειώνει.

Βαρύ κλίμα

Το κλίμα μέσα στη συναγωγή, στην οποία παρευρέθηκαν μεταξύ άλλων μέλη της κυβέρνησης ο πρόεδρος της Βουλής Κωνσταντίνος Τασούλας, ο υπουργός Εργασίας Αδωνις Γεωργιάδης και η υπουργός Εσωτερικών Νίκη Κεραμέως, όπως και ο πρόεδρος του Ισραήλ στην Ελλάδα Νόαμ Κατς, αλλά και ο πρόεδρος των ΗΠΑ στη χώρα μας Τζορτζ Τσούνις, ήταν βαρύ.

Κατά τη διάρκεια της κατανυκτικής δέησης από τον ραββίνο

Σε έντονη συγκινησιακή φόρτιση τελέστηκε η επιμνημόσυνη δέηση στη συναγωγή Μπεθ Σαλώμ, όπου συμμετείχε και αντιπροσωπεία του πολιτικού κόσμου. Διακρίνονται ο πρόεδρος των ΗΠΑ στην Ελλάδα Τζορτζ Τσούνις, ο Μάικς Βορίδης, η Ολγα Κεραλογιάννη, ο πρόεδρος της Βουλής Κωνσταντίνος Τασούλας, ο Αδωνις Γεωργιάδης, ο Γιάννης Οικονόμου, η Νίκη Κεραμέως και ο Γιώργος Καραμύρης.

Γκάμπριελ Νεγριν, οι παρευρισκόμενοι άκουσαν με απόλυτη ψυχία, πouxία που έσπαγε μόνο από τους λυγμούς και τα συχνά «αμήν». «Έχω συγγενείς που είναι κάθε μέρα στα καταφύγια, δεν υπήρχε περίπτωση να μην είμαι εδώ», λέει στην «Κ» με δάκρυα στα μάτια η Αννίτα Τσοπανέλη.

Προς το παρόν ανησυχεί μόνο για εκείνους, αλλά δεν είναι

οίγουρη πως η απειλή προς τους Εβραίους θα περιοριστεί στο Ισραήλ. «Ακούμε να γίνονται γιορτές γι' αυτό το μακελειό σε διάφορες ευρωπαϊκές πόλεις και κάθε μέρα ανησυχούμε», συμπληρώνει. Δεν είναι η μόνη που ανησυχεί.

Μια 34χρονη Εβραία, η οποία δεν ήθελε να ονομαστεί, δηλώνει στην «Κ» πως παρά την αυξημένη ασφάλεια στη συναγωγή

χες –στην είσοδο, όπου υπήρχαν ένα περιπολικό και αστυνομικοί, γινόταν έλεγχος των παρευρισκόμενων, ενώ υπήρχαν άτομα της ασφάλειας και μέσα στον χώρο – ανησυχούσε. «Κυκλοφόρησαν κάποιες φήμες για το ενδεχόμενο επίθεσης σε Εβραίους παγκοσμίως και ταράχτικα, φοβήθηκαν λίγο το να μαζευτούμε τόσο πολλοί εδώ – είδα σήμερα και μια οικογένεια Ισρα-

ηλινών με κοιτιδάκια στο Σύνταγμα και σκέφτηκα "πού πάνε έτσι;". Πράγματι, πριν ξεκινήσει η τελετή, ο κ. **Ελιέζερ** αναφέρθηκε στην ασφάλεια. «Με ειδοποιούν ότι θα πρέπει να εκκενώσουμε τους διαδρόμους», είπε. Αλλά το κυριότερο συναίσθημα στη χθεσινή τελετή ήταν αυτό της θλίψης. Κατά τη διάρκεια της δέησης ένας άνδρας έπεσε στην αγκαλιά ενός άλλου και

Κάποιοι πιάστηκαν αγκαλιά, άλλων τα χέρια ακουμπούσαν αυτά των διπλανών τους, και τότε μπορούσες να καταλάβεις πως αυτοί οι άνθρωποι είναι σε πόλεμο.

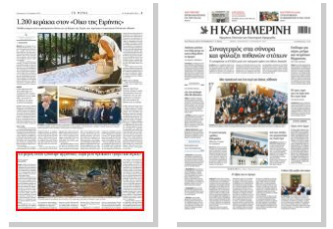
Ελλάδα. Ένας από αυτούς είναι ο 21χρονος Ντάνι. Ένας άλλος ο 17χρονος Μουσίς, ο οποίος ήρθε πριν από δύο ημέρες στην Ελλάδα, ενώ η οικογένειά του βρίσκεται ακόμη στο Ισραήλ. «Το βράδυ πριν από την επίθεση ήμασταν έξω με φίλους – ευτυχώς είμαι καλά, τώρα θα βοηθώ όπως μπορώ», αναφέρει. Μαζί με τη 17χρονη ξαδέλφη του, Μίριαμ, απλώνουν ένα ένα τα 1.200 κεράκια που, μετά τη δέηση, ο κόσμος ανάβει για τη μνήμη των νεκρών του. «Πρόσφατα σκοτώθηκε μια κοπέλα που πηγαίναμε μαζί στην κατασκόνηση, μια άλλη φίλη μου πολεμεί στον στρατό», λέει εκείνη. «Δεν ξέρουμε τι θα επακολουθήσει», λέει η Ρόζα Ρούσου, «υπάρχει μια ανασφάλεια για όλους τους αμάχους, όπου κι αν βρίσκονται». Αυτό που επιθυμεί είναι ασφάλεια για όλους τους αθώους. «Και πάνω από όλα», τονίζει στην «Κ», «να σταματήσει το μίσος».

1. ΜΙΑ ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΚΑΙ ΕΝΑ ΚΕΡΙ ΓΙΑ ΟΣΟΥΣ ΧΑΘΗΚΑΝ

Μέσο: ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Ημ. Έκδοσης: . . . 13/10/2023 Ημ. Αποδελτίωσης: . . . 13/10/2023

Σελίδα: 3

«Το μέρος όπου ζούσαμε αρμονικά, τώρα μου προκαλεί τρόμο και άγχος»

Αποστολή στο ΙΣΡΑΗΛ
ΑΛΕΞΙΑ ΚΑΛΑΪΤΖΗ

Η Ρενάνα τινάζεται ολόκληρη κάθε φορά που ακούει έντονο θόρυβο. Βρίσκεται στην καταπράσινη αυλή ενός ξενοδοχείου, ασφαλής, με την οικογένειά της. Η ηρεμία που την περιτριγυρίζει έρχεται σε πλήρη αντίθεση με όσα έζησε λίγες ημέρες πριν.

Η 13χρονη γεννήθηκε και μεγάλωσε στο κιμπούτς Κφαρ Αζά, απέναντι από τη Λωρίδα της Γάζας. Η μικρή κοινότητα ήταν από αυτές που δέχθηκαν σφοδρή επίθεση από τους ισλαμιστές της Χαμάς, μια επίθεση που περιγράφηκε από τον ισραηλινό στρατό ως σφαγή στο στιλ του ISIS.

Στις 06.00 άκουσε τις πρώτες σειρήνες. Καθώς πρόκειται για κάτι συνηθισμένο σε αυτή την περιοχή, η οικογένειά της δεν έδωσε ιδιαίτερη σημασία. Ανοιξαν την τηλεόραση, αλλά δεν υπήρχε αναφορά σε κάποια επίθεση.

Αντιλήφθηκαν πως η κατάσταση είναι πολύ πιο σοβαρή όταν στις πλατφόρμες, μέσω των οποίων επικοινωνούν τα μέλη

Προσωπικά αντικείμενα που έμειναν πίσω όταν η Χαμάς εισέβαλε στον χώρο του φεστιβάλ μουσικής Supernova σκοτώνοντας 260 ανθρώπους και παίρνοντας δεκάδες ομήρους. Όσοι σώθηκαν από εκεί, αλλά και από τα τριγύρω χωριά, δεν μπορούν να ξεχάσουν τη φρικτή που έζησαν.

της κοινότητας, διακινήθηκε η πληροφορία ότι έχουν εισβάλει τρομοκράτες στο κιμπούτς.

«Θυμάμαι λίγα. Μπήκαμε στο δωμάτιο ασφαλείας. Προσευχο-

μασαν στον Θεό. Κάποιος εκεί πάνω μας άκουσε και μας έσωσε». Παρότι μόλις 13 χρόνων, η Ρενάνα δηλώνει ότι καταλάβαινε πως όταν άκουγε έναν πυρο-

βολισμό ήταν οι δικοί της και όταν άκουγε πολλαπλούς ήταν η Χαμάς.

Σύμφωνα με την αφήγησή της, παρέμεινε με την οικογένει-

ας της στο καταφύγιο 16 ώρες. Όσο ήταν εκεί κλεισμένη, πέρασαν από το μυαλό της τα χειρότερα σενάρια, ότι θα την έπαιναν, θα τη σκότωναν, θα τη βίαζαν.

«Δεν ήξερα τι θα μπορούσε να μου συμβεί». Το μαρτύριό της τελείωσε όταν ο ισραηλινός στρατός έφθασε στο σπίτι τους και αφότου τους έπεισε για την ταυτότητά του, τους οδήγησε σε ασφαλές σημείο. Η ανήλικη κοπέλα δεν μπορεί να σταματήσει να σκέφτεται τη διαδρομή από αυτό το σημείο προς το λεωφορείο που θα τους οδηγούσε στον χώρο φιλοξενίας όπου τη συναντήσαμε, 15 λεπτά έξω από το Τελ Αβίβ. «Ήταν ό,τι χειρότερο είδα. Κατεστραμμένα αυτοκίνητα, και το δικό μας ανάμεσα σε αυτά, σπασμένα παράθυρα παντού, ένα σπίτι που καίγονταν το εσωτερικό του». Σε ερώτησή μας αν είδε κάτι από αυτά που περιέγραψαν ισραηλινοί στρατιώτες σε διεθνή ΜΜΕ, απάντησε πως γνωρίζει ότι σκοτώθηκαν άνθρωποι του κιμπούτς, όμως η ίδια δεν είδε κανέναν νεκρό σε αυτή τη διαδρομή.

«Το μέρος όπου ζούσαμε τόσο αρμονικά, τώρα μου προκαλεί μόνο τρόμο και άγχος», είπε και πρόσθεσε πως δεν μπορεί να φανταστεί τον εαυτό της να επιστρέψει σύντομα στο κιμπούτς.

ΕΡΑ ΜΑΡΙΝ/ΓΚΕΣ